

Festival dokumentarnega filma 11.–18. marec 2020

cankarjev dom

Documentary Film Festival | www.fdf.si

SPOROČILO MEDIJEM 1

V Ljubljani, 17. februarja 2020

Od srede, 11., do srede, 18. marca 2020

22. Festival dokumentarnega filma – FDF

www.fdf.si

Festivalski sklopi

Tekmovalni

na temo človekovih pravic odstira akutne probleme sodobnega sveta, od pravic zapostavljenih žensk, manjšin, delavskih migrantov ali političnih azilantov, do ekoloških tematik ali verskega fundamentalizma. Ta sklop služi tudi kot opomnik vsem sodobnim množičnim medijem, ki številne pomembne in pomenljive zgodbe zaradi navidezne neatraktivnosti vse pre pogosto potiskajo v stran.

Nagrado za najboljši film na temo človekovih pravic podeljuje Amnesty International Slovenije.

Aktualni, družbenokritični

Dokumentarci, ki se v marsičem navezujejo (in dopolnjujejo) tekmovalni sklop, vendar najpogosteje – tudi zaradi izdatnejšega produkcijskega vložka – prinašajo večje, medijsko bolj izpostavljene zgodbe.

Miti, ikone, mediji

Sklop prek filmov o inovativnih posameznikih, družbenih fenomenih, medijskih tematika ali nikoli raziskanih zgodbah osvetljuje popularnejše vidike sodobnega življenja in polpretekle zgodovine.

Intimni in globalni portreti

Prinašajo, kot sugerira naslov, majhne, skrbno stkane zgodbe, ki se lahko nanašajo bodisi na posameznika bodisi na določen prostor ali čas.

Retrospektiva

Retrospektiva vzhodnonemškega filma 1946–90

Delovna etika

Pred približno desetimi leti smo na Festivalu dokumentarnega filma pripravili tematski sklop *Smrt delavca*, ki je, uganili ste, obravnaval nevzdržne pogoje delovne sile. Danes ob prekariatu, slabih razmerah in vegetiranju na družbenem robu kljub redni zaposlitvi tema ni nič manj aktualna ne pri nas ne v svetu. Kljub temu delavske teme niso nujno pesimistične, govorimo lahko npr. tudi o »Delovni etiki proti slavi in bogastvu«, kot je rdečo nit svojih kratkih zgodb poimenoval ameriški literarni mag Kurt Vonnegut.

Delovna etika v ekstremnih razmerah, zavezanost poklicu ne glede na finančno izravnavo, to so nekatere (pogojno optimistične) teme, ki jih lahko izluščimo iz letošnjega programa FDF. V program so se prikradle skozi stranska vrata, nihče jih ni načrtoval, in tovrstna naključja so najlepša, saj pričajo o nevsiljivi, nestranski selektorski (no, delovni) vnemi. Kaj je večja hvalnica življenju in poklicu kot jedro zdravniškega osebja, ki v vse bolj porušenem Alepu vztraja v improvizirani podzemni bolnišnici (*Za Samo*)? Ali izraelska odvetnica Lea Cemel, ki že pol stoletja proti vsem pričakovanjem trmasto brani zapostavljene in sistematično onemogočene palestinske stranke (*Odvetnica*)? Ali filipinske čistilke, ki se pred selitvijo v tuje delovno okolje psihično pripravljajo na negotovost in odtujenost od doma in družine (*Delo v tujini*)? Ali britanski novinar Robert Frisk, ki je celotno poklicno pot posvetil poročanju z vojnih žarišč (*To ni film*)? Ali še ena ekipa novinarjev, ki vztrajno razkriva grozljivo korupcijo in srednjeveške razmere v romunskem zdravstvenem istemu (*Kolektiv*)? Ali makedonska čebelarica, ki je v slabem letu postala svetovna senzacija, nominirana za oskarja, ter ki se v hribovitem ruralnem okolju oklepa tradicionalnih metod in zlatega pravila čebelarstva (*Medena dežela*)?

Svet seveda ni zgolj lep in optimističen, čeprav si nekateri to domišljajo, npr. sodobni najstniški influencerji (*Čeljust*), ki bi ob morebitni instantni slavi res lahko čez noč postali kreteni, o čemer govori duhovit kanadski dokumentarec *Teorija o kretenih*. Tisti, ki so prestopili mejo, zdaj kontemplirajo zločin in kazen, eni v litovskih zaporih (*Vzorno vedenje*), drugi po vrnitvi na prostost v neapeljskih predmestjih (*Hči camorre*). Kult osebnosti je komunističnim trinogom prinesel slavo tudi po smrti (*Državniški pogreb*), drugim je omogočil, da so se distancirali od kontroverznih političnih polemik in sodbo prepustili ulici (*Primer Makavejev*). Umetniki praviloma nočejo govoriti o sebi in svojem delu, toda Andrej Tarkovski je to počel, strastno in jasno, celo religiozno (*Filmska molitev*). V kinu sicer ne molimo, kvečjemu hrepenimo. Različnih zgodb je več kot dovolj. Dobrodošli!

Simon Popek

vodja filmskega programa Cankarjevega doma

Ljudje si želijo, da svet izve njihovo zgodbo

Veselim se vnovičnega sodelovanja Amnesty International Slovenije na Festivalu dokumentarnega filma, ko bo naša tričlanska žirija dvanajstič izbrala najboljšega na temo človekovih pravic. Obravnava človekovih pravic v umetnosti pomembno prispeva k širjenju njihovega razumevanja – in s tem tudi sprejemanja, in prav dokumentarni film še najbolj resnično in poglobljeno nastavi ogledalo realnosti. Tudi zato se nam zdi pomembno, da z našim tekmovalnim sklopom temu ustvarjanju pritrdimo in ga dodatno izpostavimo.

Letošnji tekmovalni sklop je pester – od vprašanja kaznovanja in odpuščanja za zločin (Vzorno vedenje), podajanja ženske izkušnje vojne (Za Samo) in boja izraelske odvetnice za pravico tudi palestinskega naroda (Odvetnica), mimo zlomljenega romunskega zdravstvenega sistema (Kolektiv), do upodobitve sodobnega suženjstva (Delo v tujini). Različne podobe realnosti torej, kot so različne usode ljudi, za katere in s katerimi v Amnesty International delamo v prizadevanju za boljši svet.

V središču našega dela so ljudje, s katerimi človekove pravice zaživijo, pogosto pa jih, žal, prav ti tudi kršijo. Podobno kot dokumentarni filmi dajo glas in podobo svojim protagonistom, ki s tem dobijo možnost, da povedo svojo zgodbo in jo približajo drugim, smo tudi organizacije za človekove pravice platforme, ki pridobljena pričevanja ljudi poneseemo v politični in/ali družbeni svet.

Ko ob raziskovanju kršitev govorimo z žrtvami, si te pogosto zelo želijo, da bi čim več ljudi slišalo za njihovo trpljenje in stisko. V tem je ganljivo upanje, da bodo drugi, če bodo le izvedeli za krivice, doumeli, da to ni prav. Ob naši raziskovalni misiji v BiH leta 2018 so s slovenske meje odgnani prosilci za azil v gručah stali okoli nas in nam pripovedovali, zakaj so tam in kaj se jim je zgodilo. In ob nedavni smrti romskega dojenčka v Ribnici, ki je svoje dvomesečno življenje preživel v kolibi, brez vode in elektrike, je bila njegova babica s celotno družino odločna, naj pride ta strahota v medije. Upanje je namreč, da bo žaromet javnosti razgalil, kako med nami ljudje živijo, ker oblasti ne naredijo pravzaprav ničesar, da bi jim zagotovile tako osnovne življenjske pogoje, kot sta voda in elektrika. Ali da bo vedenje vsaj prvi korak k ukrepanju.

To je tudi upanje, ki preveva organizacijo Amnesty International; da bo razkrivanje kršitev mobiliziralo ljudi in s tem prisililo oblasti v njihovo odpravljanje. Nemalokrat deluje! Pot do zmage običajno ni preprosta niti kratka, a v desetletjih dela z ljudmi, ki so jim kršene pravice, smo se naučili, kako neznansko dragoceno je zanje že vedenje, da niso sami. Vedno znova od tistih, za katere delamo, slišimo, kakšno moč črpajo iz pisem podpore, ki jim jih v okviru naših akcij pošiljajo naše članstvo, podporniki, privrženci.

Slednji pišejo, ker so od nas izvedeli za določeno krivico. In takšne informacije so tudi med najmočnejšimi sporočili dokumentarnih filmov s temo človekovih pravic. Morda dogajanje, za katero izvemo iz njih, pretrese naš pogled na svet, naše velikokrat udobne razmere. To ni prijetna izkušnja, a v povezanem svetu, kjer smo ljudje življenjsko odvisni od medsebojne solidarnosti, je vsekakor nujna. Zato smo veseli, da se vnovič družimo tudi ob tekmovalnem sklopu na FDF. Če vas bo pridobljeno zavedanje spodbudilo k ukrepanju, vas vabimo v naše vrste: www.amnesty.si.

Nataša Posel
direktorica Amnesty International Slovenije

Festival dokumentarnega filma izpostavlja in opozarja na pereče probleme in izzive današnjega časa. Tudi podoba festivala z večjezičnimi slogani opozarja na nevzdržne razmere delovne sile in tempa današnjega vsakdana, vseobsegajočo neuravnano in brezsramno kulturo ekscesa, medijske pompoznosti, vsečkov, penetracije tehnologije in nadzorovanja ter našo odgovornost do okoljskih sprememb (*Kuča? Pos'o, 1984 2020, Ni ok, Google, Zuck off, Tax the Robots, Samo preveč je dovolj, P+R?, Zmešam ti ~~štrene~~ gene*).

Svet ni zgolj lep in optimističen. Kreativna: Studio Kruh

Kosovelova in Linhartova dvorana, Slovenska kinoteka, Kinodvor

Cene vstopnic: **5'50** EUR

Popusti:

- **4'50*** EUR za mlajše od 25 in starejše od 65 let ter upokojence
- **10-odstotni** ob nakupu petih
- **20-odstotni** ob nakupu desetih vstopnic

Popusti se ne seštevajo.

Generalni pokrovitelj festivala

Automatic servis

AUTOMATIC SERVIS

Partnerji festivala

Amnesty International Slovenija

Slovenska kinoteka

Kinodvor

Novinarska konferenca

V ponedeljek, 2. marca 2020, vas ob 11. uri vljudno vabimo v Stekleno dvorano Lili Novy Cankarjevega doma na novinarsko konferenco 22. Festivala dokumentarnega filma. O letošnjem programu in spremljevalnih dogodkih bo spregovoril programski direktor festivala Simon Popek.

Novinarske akreditacije

Prosimo, da vloge oddate na spletni strani www.fdf.si najpozneje **do srede, 4. marca 2020**.
Obvestilo o odobreni akreditaciji boste prejeli v ponedeljek, 9. marca 2020.

Dodatne informacije Janina Pintar **T** (01) 2417 146 **E** janina.pintar@cd-cc.si
